

tage dette Stykke Skatterreform, før vi vide, hvad der følger efter, før vi kende Sammenhængen og vide, hvor meget der kræves, og hvorledes det vil blive krævet.

Og saa maa jeg have Lov til, idet jeg fremdeles henvender mig til den højtærede Finansminister, at sige med en klassisk Vending: Du er Manden! Du er Manden, der har Forpligtelsen til at forelægge dette for os, Forpligtelsen til at bringe Orden i vore Finanser. Nemesis er en streng Gudinde, og Nemesis har anbragt den højtærede Finansminister paa den Plads, hvor han hører hjemme — ikke for sine Fortjenesters Skyld. Det er Nemesis, at den nuværende højtærede Finansminister er den Finansminister, der gennemførte Toldloven, og den Forsvarsminister, der lagde an i Forsvarspolitikken. Nemesis har anbragt den højtærede Finansminister paa hans Plads i det rette Øjeblik, thi det er den Finansminister, der har bragt Forvirring i vore Tilstande, som nu ogsaa maa tage Ansvaret for at forelægge for os klar og ren Besked om, hvorledes vi skulle komme ud af Forvirringen.

Med Hensyn til Toldloven har den højtærede Finansminister Ansvaret for en Toldlov, som ikke har bragt Befolkningen og Forbrugerne nogen Glæde trods Nedsættelsen af Toldsatserne. Hvis den Toldreform, som den højtærede Finansminister forelagde, var bleven vedtaget, vilde Forholdene have været gunstigere, men den nuværende højtærede Finansminister indlod sig paa en Række Kompromisser, der stadig forringede Toldloven, indtil den tilsidst blev dette Ingenting, som ingen mærkbar Fordel bragte Forbrugerne, men derimod en alvorlig Nedgang i Statens Indtægter. Hvis den daværende Finansminister havde gennemført Toldloven, som den blev forelagt, havde den bragt en alvorlig Nedgang i Forbrugernes Byrder, og saa vilde Forbrugerne nu lettere have kunnet gaa med til at bære nye Skatter. Men langt værre end det Fejlgreb, som den højtærede Finansministers Toldpolitik har vist sig at være, er den højtærede Finansministers Stilling til vor Statshusholdning ved den Virksomhed, han har haft som Forsvarsminister. Den højtærede Finansminister og hans Parti have mange Gange henvist til, at de i 1907 under en Debat med mit Partis Formand saa rigtigt paa den finansielle Situation, da de hævdede, at mit Partis Formand saa for lyst paa den, hvorimod de saa de truende Skyer, der kom frem. Det er paavist, at nogle Tal, som den højtærede Finansminister frem-

førte den Gang, gav ham Ret i noget af, hvad han sagde med Hensyn til, at min ærede Kollega havde set lidt for optimistisk paa Tilstanden den Gang. Den højtærede Finansminister og hans Parti saa altsaa i 1907, hvor det bar hen. I 1908 kom Krisen, og som Finansminister forelagde den nuværende Finansminister den 29. September 1908 et Statsregnskab, hvorpaa der endnu var et Overskud, men et Budget med et stort Underskud paa 7 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister holdt den Gang den meget citerede Tale om vor Gæld og manede frem for vort Blik, hvorledes vi her i Landet maatte holde op med at gøre Gæld, hvorledes vi maatte spare. Den højtærede Finansminister brugte den Gang den Vending, at han meget nødigt vilde have, at vi skulde komme til at maatte skele efter Skatter, hver Gang Talen var om store Fremskridt. Ja, Gud hjælpe os for den Tilstand, vi nu ere i. Det er ikke for at kunne betale de store Fremskridt, vi nu maa skele efter Skatter. Det er tværtimod de mindre Fremskridt, vi maa søge at blive af med for at fri os for flere Skatter. Og den højtærede Finansminister og hans Parti skele rundt omkring efter nye Skatter blot for at faa det Underskud dækket, hvormed vi nu staa.

Saa talte den højtærede Finansminister om, at Tilstanden dog ikke endnu var mørkere, end at han kunde bebude Forsvarslovene. Da nogle Maaneder senere den højtærede Finansministers Kollega — der var sket et Skifte, og den højtærede Finansminister var bleven Forsvarsminister —, den nuværende Stiftamtmand Brun, som Finansminister forelagde Tillægsbevillingsloven, saa han endnu saa lyst paa Tingene, at han sagde, at han havde Haab om, at vi kunde gaa ud af det Finansaar, hvori vi da befandt os, uden Underskud. I hvert Fald var det ikke paa Forhaand udelukket. Saa lyst saa man den Gang paa et Budget, der bragte 14 Mill. Kr.s Underskud. Men altsaa en Fornemmelse af, at vi vare inde i noget truende og mørkt, havde der været for Ministeriet i 1907, og den var stærk for den daværende Finansministers Tanke, da han manede os til at undgaa ny Gældsstiftelse og til Sparsommelighed. Saa forelagde den højtærede Finansminister som daværende Forsvarsminister imidlertid sine Forsvarslove. Det kan være urigtigt at se for lyst paa Tingene, og det kan være uheldigt at se for sort paa dem, men hvad skal man sige om det Parti og den Regering, der ved, hvorledes Situationen